

บทที่ 2

การทบทวนเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความหมายของการซื้อ-ขาย

วิชาการขายเป็นทั้งศาสตร์ และศิลป์ ดังนั้น ศิลปะการขาย จึงหมายถึง การมีศิลปะในการเกลี้ยกล่อม จูงใจให้คนอื่นเห็นด้วยกับความคิดของเรา โดยเขาได้รับความพึงพอใจหรือประโยชน์จากการกระทำนั้น และเราได้กำไรเป็นการตอบแทน

ในชีวิตประจำวันของเราแต่ละคนนั้น ต้องทำสัญญากันวันละหลาย ๆ ครั้ง ในบางครั้งเราเองอาจจะไม่รู้สึกรู้ว่าเป็นการทำสัญญา เพราะเป็นไปไม่ได้แก่ สัญญาซื้อขาย เพียงแค่เราเดินขึ้นมา เราอาจต้องทำสัญญาซื้อขายสินค้า แปรงสีพื้น ต้องทำสัญญาซื้อข้าวรับประทานหรือซื้อเครื่องดื่ม แม้แต่โค้กแก้ว เดียวก็ถือว่าเราได้ทำสัญญาซื้อขายแล้ว ดังนั้น เราจะเห็นได้ว่า การซื้อขาย ที่ทำกันโดยปกติทั่วไปดังที่ได้ยกตัวอย่างมานั้น ไม่ได้มีปัญหา หรือความสลับ ซับซ้อนอะไรมากมายจนจะทำให้เราต้องนึกถึงกฎหมายในเรื่องของสัญญาซื้อขาย แต่เนื่องจากการซื้อขายทรัพย์สินบางอย่างในปัจจุบัน อาจเป็นทรัพย์สิน ที่มีราคาแพง หรือมีความสำคัญต่อชีวิตของเราอย่างมาก กฎหมายจึง กำหนดวิธีการในการซื้อขายทรัพย์สินดังกล่าวไว้เป็นพิเศษว่า สัญญาซื้อขาย ทรัพย์สินดังกล่าว นั้นจะต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่เพื่อที่ผู้ซื้อหรือผู้ขายจะได้คิดไตร่ตรองให้รอบคอบก่อนที่จะทำการ ซื้อขายกันให้เสร็จสิ้นไป และเพื่อที่จะได้มีหลักฐานในการซื้อขายกันอย่างชัดเจน ตลอดทั้งการที่จะรู้แน่นอนว่าใครเป็นเจ้าของทรัพย์สินดังกล่าว นั้น การซื้อขายทรัพย์สินเหล่านี้ก็เช่น การซื้อขายบ้านและที่ดินที่เราซื้อขายอาศัย เป็นต้น ดังนั้น เราจึงควรทำความเข้าใจหลักเกณฑ์ในการซื้อขายทรัพย์สิน ประเภทต่าง ๆ ไว้บ้าง เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นได้

ลักษณะพื้นฐานของการขาย มีอยู่ 5 ประการ

2.1.1 การขายคือการให้ความช่วยเหลือลูกค้า พนักงานขายต้องรู้ว่า ลูกค้าต้องการอะไร และเสนอขายในสิ่งที่ลูกค้าต้องการ

2.1.2 การขายคือการติดต่อสื่อสารพนักงานขายต้องถ่ายทอดคุณภาพ คุณลักษณะ ของสินค้าและผลประโยชน์ที่ลูกค้าจะได้รับได้เป็นอย่างดี

2.1.3 การขายคือ การให้ความรู้แก่ลูกค้า พนักงานขายต้องรู้จักสินค้าเป็นอย่างดี และสามารถอธิบาย ให้ความกระจ่างแก่ลูกค้าได้ อย่างชัดเจน และเข้าใจ

2.1.4 การขายเป็นการสร้างความพึงพอใจ ไม่ใช่เป็นการบังคับ ลูกค้าซื้อสินค้าด้วยความพึงพอใจ และมีความต้องการในสินค้านั้น มิใช่ด้วยความเกรงใจถูกบังคับ

2.1.5 การขายทำให้ได้สิ่งตอบแทนด้วยกันทั้ง 2 ฝ่าย ลูกค้าได้สินค้าที่ต้องการ และพอใจ พนักงานขายได้ค่าสินค้าเป็นการตอบแทน

ภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นภาษีที่เก็บจากการขายสินค้าและบริการ ซึ่งสามารถอำนวยความสะดวกได้ให้แก่ประเทศตามประสงค์ จึงเป็นภาษีที่ได้รับความนิยมจากหลายประเทศทั่วโลก

ภาษีขาย หมายความว่า ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ผู้ประกอบการ (ที่ต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม) ได้เรียกเก็บหรือพึงเรียกเก็บจากผู้ซื้อสินค้าหรือบริการ เมื่อมีการขายสินค้าหรือรับค่าบริการส่วน ภาษีซื้อ หมายความว่า ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ผู้ประกอบการ (ที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม) ได้จ่ายให้กับผู้ขายสินค้าหรือผู้ให้บริการที่เป็นผู้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม เมื่อซื้อสินค้าและชำระค่าบริการเพื่อใช้ในการประกอบกิจการของตน ภาษีซื้อที่จะนำมาหักได้นี้คลุมไปถึงภาษีซื้อของสินค้าประเภททุนด้วย (เครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์ต่างๆ ที่ซื้อมาใช้ในการผลิตหรือให้บริการ)

2.2 โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี

การโปรแกรมบัญชี หมายถึง ศิลปะของการจัดบันทึก การจำแนกให้เป็นหมวดหมู่ และการสรุปผลสิ่งสำคัญในรูปตัวเงิน รายการ และเหตุการณ์ต่างๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับทางด้านการเงินรวมทั้ง การแปลความหมายของผลการปฏิบัติด้วย

โปรแกรมบัญชีสำเร็จรูปทางการบัญชี (Express Accounting) เป็นโปรแกรมบัญชีสำเร็จรูป ซึ่งรวบรวมบัญชีถึง 12 ระบบเข้าไว้ด้วยกันเป็นโปรแกรมเดียว และข้อมูลจะเชื่อมโยงถึงกันโดยอัตโนมัติทำให้ลดขั้นตอนในการทำงาน เพียงแค่ทำการบันทึกข้อมูลรายวันซื้อ และการขายเท่านั้นเอง ต่อจากนั้น โปรแกรมจะทำหน้าที่นำข้อมูลไปบันทึกในแต่ละระบบที่เกี่ยวข้องให้เองโดยอัตโนมัติ

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างธุรกิจกับการบัญชี

กิจกรรมทางธุรกิจโดยทั่วไปแล้วจะเกี่ยวข้องกับการขายสินค้า การจัดจำหน่ายสินค้าและการให้บริการ การบัญชีจะทำหน้าที่ในกานจดบันทึกข้อมูลและรายงานเหตุการณ์การทางเศรษฐกิจในองค์กร โดยเหตุนี้จึงอาจกล่าวได้ว่าการบัญชีเป็น “ภาษาทางธุรกิจ” (Language of Business) ทำหน้าที่สื่อสารให้ทราบถึงความสำเร็จหรือล้มเหลวขององค์กร โดยบุคคลที่ใช้ข้อมูลทางการบัญชีได้แก่

2.3.1 เจ้าของกิจการ (Owner) ผู้ที่นำเงินทุนและทรัพยากรต่างๆมาลงทุน โดยหวังกำไรสูงสุด

2.3.2 ผู้จัดการ (Manager) ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าของกิจการให้ดำเนินงานแทน โดยจะถูกประเมินผลการปฏิบัติงานจากความสามารถในการทำกำไรให้แก่กิจการ

2.3.3 พนักงาน (Employees) ผู้ที่ปฏิบัติงานในกิจการ โดยได้รับค่าจ้างหรือเงินเดือนเป็นผลตอบแทน

2.3.4 นักลงทุน (Investors) ผู้ที่นำเงินมาลงทุนในกิจการต่างๆที่ตนสนใจ โดยได้รับเงินปันผลหรือดอกเบี้ยเป็นผลตอบแทน

2.3.5 ผู้ให้สินเชื่อ (Creditors) ผู้ให้สินเชื่อแก่ลูกค้า โดยได้รับดอกเบี้ยเป็นผลตอบแทน

2.3.6 หน่วยงานรัฐบาล (Governments) หน่วยงานรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการของธุรกิจประเภทต่างๆ